

[«Μιχάλης Πασιαρδής (1941-2021)»]

Γ' Βραβείο στην κατηγορία Γυμνασίων

Ωδή στον Ερνέστο Γκουεβέρα	Ωδή στον Παλληκαρίδη
<p>Ήσουν αναμμένο πέταλο Ερνέστο η πατημασιά σου φλόγιζε τη γης, εδώ θ' ανθίζαν αύριο τα δάκρυα και τα βίβα* θα κάρπιζε ψωμί. Ήσουν από ψηλά, απ' το φεγγάρι Ερνέστο τα βράδια σέλωνες σα νιούτσικο άλογο το μέλλον ταράζοντας τον αιώνιο ύπνο του Μπολιβάρ. Το βλέμμα σου κρατούσε απ' την αυγή Ερνέστο ξημέρωνε στο πλάι σου ο ορίζοντας σ' ένα ανοιχτό παράθυρο χτενίζονταν η Ελευθερία. Έφυγες στ' άλογο Ερνέστο οι μαύρες Συμπληγάδες δεν σε κλειούν. Θά 'ρθεις ξανά, μ' άλλους μαζί.</p> <p>Μιχάλης Πασιαρδής, Ο δρόμος της ποίησης, τ. Α', Κύπρος 1999</p>	<p>Ήσουν σαν σπίθα αναμμένη, Παλληκαρίδη. Το αίμα σου έβραζε, κόχλαζε, σαν φλόγα που έκαιγε. Η έμπνευσή σου φάρος που φώτιζε τα σκοτάδια. Πυξίδα οι σίχοι που σφράγισες με το αίμα σου, Παλληκαρίδη. Ο αγώνας σου περιστέρι ματωμένο στεφανωμένο με κλωνάρι ελιάς. Η αντίστασή σου δίκικο μαχαίρι, που φέρνει θάνατο αλλά και λευτεριά. Στην αγχόνη οδηγήθηκες, μα όχι σαν ζώο στη σφαγή του, γιατί γνώριζες... Ήταν για σένα η πιο όμορφη μέρα, η πιο όμορφη ώρα. Δώρο τα νιάτα σου, Παλληκαρίδη, για την πανώρια κόρη. Αυτήν γύρευες όταν ανέβαινες τα σκαλοπάτια,</p>

	<p>αυτήν σφιχταγκάλιασες όταν η θηλιά σου έσφιγγε τον λαιμό. Εκείνη την ώρα η ψυχή ελεύθερη παραδόθηκε στον θάνατο και μέθυσες με το κρασί των αθανάτων. Αϊτός ήσουνα, πέταξες ψηλά κι εκεί παρέμεινες Βαγορή ΑΘΑΝΑΤΟΣ για πάντα.</p>
--	---

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΜΑΘΗΤΗ/ΤΡΙΑΣ: ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΧΑΡΑ

ΣΧΟΛΕΙΟ: ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΘΗΓΗΤΗ/ΤΡΙΑΣ: ΑΝΤΡΗ ΦΩΤΙΟΥ